

Når vi så kommer til spørgsmålet om beskæftigelse, så er det jo altså ikke alene sådan, som det blev nævnt før, at det kun står én gang i dette digre værk af en grundlov, men der står oven i købet kun, at der *tilstræbes* fuld beskæftigelse.

Synes den socialdemokratiske ordfører ærligt talt ikke, at spørgsmålet om beskæftigelse, som er så vitalt for velfærden og for menneskene, er – skal vi sige det mildt – noget underprioriteret i den her grundlov?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg skal gøre hr. Frank Aaen opmærksom på, at stadfæstelsen af det indre marked og Europa som ét stort hjemmemarked jo allerede skete i 1986, så på det område er der ingen forandringer i den nye traktat.

Det, der er forandringen, er naturligvis, at det står klarere, at Europa baserer sig på en social markedsøkonomi. Det er vi mange der er meget glade for er kommet ind i den her forfatnings-traktat, og jeg skal bare gøre opmærksom på, at både det, der står om beskæftigelse, og det, der står om ligestilling mellem kønnene og social markedsøkonomi, er nyskabelser i forhold til den nuværende traktat, Nicetraktaten.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er jeg godt klar over, at den socialdemokratiske ordfører gerne vil tilbage til 1972 og 1986 og alle mulige andre tidligere historiske perioder og dokumenter, men nu står vi altså med et udkast til EU's grundlov, og den må jo kunne stå i sig selv.

Når man så noterer sig indholdet af den grundlov, så er det altså sådan, at varenes og kapitalens fri bevægelighed, liberalismen, markedsøkonomien, er stadfæstet som noget, unionen sikrer – punktet. Og for at være helt sikker på, at den gør det, så har den utallige artikler og kapitler og bestemmelser om, hvordan man sikrer varenes og kapitalens fri bevægelighed. Men når det kommer til beskæftigelsen, så er fuld beskæftigelse nævnt én gang og kun som noget underordnet, nemlig som noget, der skal *tilstræbes* i stedet for alt det andet, der er sikret og garanteret.

Når vi har en principiel diskussion, hvor den socialdemokratiske ordfører tilmed, og det synes jeg er fint, trækker det historiske vingesus op og går mange år tilbage i tiden og ser på udviklingen – og det her er altså en grundlov, man

må formode skal holde i mange år fremover – er det så ikke, spørger jeg igen, set fra et socialdemokratisk synspunkt noget svagt, for at sige det mildt, at der kun står »tilstræbes fuld beskæftigelse«, og kun én gang i hele forfatningen?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Hr. Frank Aaen må tilgive, at jeg er nødt til at gå tilbage i tiden, men det er, fordi det, som hr. Frank Aaen tilskriver som noget nyt i denne traktat, rent faktisk var traktatfæstet allerede i 1986. Det vil sige, at når vi stemmer om den her traktat, er der ingen ændringer i forhold til hverken Nicetraktaten eller traktaten om det indre marked fra 1986.

Det nye med de traktater, vi har, både Maastricht- og Amsterdamtraktaterne og den her, er, at hver gang vi har fået en ny traktat, er der faktisk kommet forbedringer både for arbejdsmiljøet, for miljøet, for borgerne og for forbrugerne. Der er kommet forbedringer hele tiden.

Hr. Frank Aaen kan så også forklare mig, næste gang han skal på talerstolen, om det ikke er rigtigt, at der er kommet forbedringer på alle de her områder siden 1986.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu har fru Helle Thorning-Schmidt jo ved flere lejligheder forsøgt sig med nogle af de her lidt overordnede flokler, f.eks. en social markedsøkonomi. Jeg synes, vi skal få denne her historie lidt ned på gulvet, sådan at det måske bliver lidt mere tydeligt, hvad det er, vi snakker om, og i den forbindelse vil jeg nævne hele denne her diskussion om servicedirektivet, som jeg synes er en rigtig god illustration af, hvordan denne her såkaldt sociale markedsøkonomi spiller ind i forhold til arbejdskraften, i forhold til løn- og arbejdsforhold.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast ved, at denne her traktat, denne her forfatning, også indeholder bestræbelser på at fjerne alt, hvad der hedder restriktioner over for den fri bevægelighed af tjenesteydelser, og de restriktioner består bl.a. i, som det er i dag, at man er i stand til at forsvare danske løn- og arbejdsforhold for arbejde, der bliver udført i Danmark – man gør sig i hvert fald de ihærdigste bestræbelser. Jeg synes, at den udvikling, vi er inde i, ganske glimrende illustrerer, hvor det er, denne her markedsøkonomi inden for EU fører hen.